

Posouzení bakalářské práce Anety Flíčkové „Psychobiografie Jindřich VIII“

Posudek oponenta

Předložená bakalářská práce je velmi zajímavá. Jedná se o práci teoretickou, psychobiografickou, zaměřenou na život a osobnost anglického krále Jindřicha VIII.

Cílem práce otevřít pohled na tuto historickou osobu očima psychoanalýzy a neopsychoanalýzy. Doplněn je dále o pohled genetický.

Zajímalo by mě, proč byly zvoleny tyto tři pohledy. První dva považuji za logické, psychoanalýza se často věnuje historickým studiím významných osobností. Přiřazení třetího pohledu si vysvětluji tím, že jednou z položených otázek je zřejmá změna osobnostních charakteristik krále ve druhé polovině života (paranoia, vztek, choroby) v kontextu toho, jaké problémy měl se mnoha svými manželkami zplodit mužského potomka, svého následníka. Resp. Jsou k dispozici data o zdravotním stavu a zdravotních problémech Jindřicha VIII. Uvažovat by se dalo jistě i o dalších důvodech, postraumatickém syndromu, cukrovce apod.

První část práce představuje úvodní shrnutí života Jindřicha VIII. Není to pouze vyprávění, ale vytváření věrohodné představy čtenáře o jeho životě, především momentech, které jsou důležité pro další analýzy.

Následují části, které se věnují vždy jedné z teoretických inspirací, které autorka zvolila jako rastr pro analýzu života Jindřicha VIII. Text má strukturu 1. teoretická východiska po kterých následuje 2. jejich použití pro analýzu dat. Pro čtenáře by asi bylo příjemnější, kdyby byla část teoretických východisek, která se věnuje Kellovu systému a McLeodovu syndromu nějak uvedena. Je to docela překvapivé překlopení textu bez sdělení důvodu, proč se to děje a jakou funkci tato část plní.

Analytická část je psána přehledně, točí se stále okolo sledovaných témat s jejich různou interpretací.

Velmi se mi líbí, jak autorka pracuje s odbornou literaturou. Především je základ odborné literatury úctyhodný, i když se to u teoretické studie trochu předpokládá. Přesto je nutné tuto část práce ocenit. Zpracovat takové množství odborné, cizojazyčné a náročné literatury není rozhodně jednoduché.

Také je velmi pěkné, jak autorka z literatury cituje, jak na ni odkazuje a současně, jak je text čtivý a plynulý. Spojuje srozumitelnost s odborností. Celek textu pak působí velmi přesvědčivě. Diskutovat jednotlivá zjištění asi na úrovni posudku nelze, ale výsledky považuji za inspirativní.

Krátce, ale dostatečně je připojená kapitola popisující limity práce.

Předložená závěrečná práce Anety Flíčkové splňuje nároky kladené na bakalářskou práci s oboru psychologie a doporučuji jí k obhajobě.

Praha 9.5.2021

Ida Viktorová